

Obliczenia Naukowe- Lista 5

Szymon Skoczylas

10 stycznia 2021

Cel

Celem tego zadania było zaimplementowanie funkcji która rozwiązuje równanie (gdzie A to macierz współczynników i b to wektor prawych stron):

$$Ax = b$$

metodą eliminacji Gauss i rozkładem LU (w dwóch wariantach: z wyborem elementu głównego oraz bez). Zgodnie ze specyfikacją z zadania, wiadomo, że macierz A jest rozmiaru $n \times n$ i składa się z podmacierzy o rozmiarach $l \times l$ (gdzie l jest podzielne przez n). Każda z podmacierzy jest w postaci przedstawionej w treści zadania. Do przechowywania macierzy została użyta struktura *SparseArrays* wbudowana w język *Julia*. Zapewnia ona dostęp do elementów niezerowych w czasie kwadratowym, a nie stałym jak przyjmujemy w treści zadania.

Opis i wykonanie

Algorytm eliminacji Gaussa

Algorytm eliminacji Gaussa opiera się na przekształceniu układu równań do macierzy schodkowej górnej. Jest to osiągane tylko za pomocą elementarnych operacji (dodawanie, odejmowanie, mnożenie) na wierszach i kolumnach macierzy (wiersze i kolumny można dowolnie przestawiać). Wynikiem tych operacji jest macierz, na podstawie której (i wektora prawych stron) możemy obliczyć wektor rozwiązań układu równań. Główną operacją algorytmu jest przekształcenie macierzy na trójkątną. W tym celu musimy wyeliminować elementy niezerowe znajdujące się pod przekątną macierzy. Używa się do tego mnożników tj. l_{ij} . Najpierw usuwana jest niewiadoma x_1 , z $n - 1$ równań, poprzez odejmowanie odpowiednią wielokrotność pierwszego równania od i -tego równania (dla $i = 2, \dots, n$), aby wyzerować współczynnik x_1 . Jest to poprostu wyznaczeniu x_1 z pierwszego równania i podstawieniu do pozostałych z układu. Aby wyzerować element a_{ik} musimy od i -tego wiersza odjąć k -ty wiersz pomnożony przez $l_{ik} = \frac{a_{ik}}{a_{kk}}$. Taki algorytm ma jedną wadę- nie zadziała w przypadku gdy na przekątnej macierzy przy k -tym kroku wystąpi 0. Jedyнным sposobem na zniwelowanie tego problemu jest przestawienie kolumn lub wierszy. Aby przystosować ten algorytm do specyficznych postaci macierzy przedstawionych w treści zadania, musimy zauważyć, że przy postaci macierzy A , aby otrzymać macierz trójkątną trzeba wyeliminować kolejno

następującą liczbę składników: $3, 2, 1, 4, 3, 2, 1, 4, \dots$. Dla każdej podmacierzy A_k eliminacja obejmuje odpowiednio $l-1, l-2, l-3$ współczynników w następnie całą ostatnią kolumnę B_k . Każdy wyraz ciągu można określić wyrażeniem $l-k \bmod l$ (gdzie k - numer kolumny w macierzy A). Wyjściowy algorytm ma złożoność $O(n^3)$, ale przez nasze modyfikacje złożoność ta przedstawia się $O(nl^3)$, więc jest liniowa. Algorytm jest realizowany przez poniższy kod:

```
function gauss(A, b, n, l)
    vect = Array{Float64}(undef, n)
    for k in 1 : Int64(n/l)
        row_begin = ((k - 1)*l + 1)
        row_fin, row_a_fin, col_fin = min(row_begin + 2*l - 1, n) , (row_begin + l - 1), min(k*l + 1, n)
        for i in row_begin : row_a_fin
            for j in i + 1 : row_fin
                sub_coff = A[j, i] / A[i, i]
                A[j, i] = 0
                for m in i + 1 : col_fin
                    A[j, m] = A[j, m] - sub_coff * A[i, m]
                end
                b[j] = b[j] - sub_coff * b[i]
            end
        end
    end
    for k in Int64(n/l):-1:1
        col_fin, row_begin = min(k*l + 1, n), ((k - 1)*l + 1)
        row_a_fin = (row_begin + l - 1)
        for i in row_a_fin :-1: row_begin
            sum = 0
            for j in i+1 : col_fin
                sum += A[i, j] * vect[j]
            end
            vect[i] = (b[i] - sum) / A[i, i]
        end
    end
    return vect
end
```

Algorytm Gaussa z wyborem elementu głównego jest modyfikacją standardowego algorytmu Gaussa. Polega ona na wyborze elementu głównego w kolumnie i przestawieniu wierszy w odpowiedni sposób tak aby dany element znalazł się na przekątnej. Ma to zapobiegać występowaniu zer na przekątnej. Element główny jest zawsze największym, z dokładnością co do wartości bezwzględnej, elementem w kolumnie. Przestawianie kolumn można formalnie przedstawić jako:

$$|a_{kk} = |a_{s(k),k}| = \max |a_{ik} : i = k, \dots, n|$$

dla $s(k)$ będącego wektorem permutacji. Algorytm ten jest przystosowany do warunków zadania bardzo podobnie jak normalny algorytm Gaussa, z tą różnicą że dochodzi tutaj jeszcze wybór elementu głównego. Złożoność obliczeniowa tego algorytmu również zostanie taka sama, z dokładnością do stałej (to przez operacje które przypadają na wybór elementu głównego). Algorytm przedstawia się następująco:

```

function pivoted_gauss(A, b, n, l)
  p = collect(1:n)
  vect = Array{Float64}(undef, n)
  for k in 1 : Int64(n/l)
    row_begin = ((k - 1)*l + 1)
    row_fin, row_a_fin, col_fin = min(row_begin + 2*l - 1, n), (row_begin + l - 1), min(k*l + l, n)
    for i in row_begin : row_a_fin
      for j in i + 1 : row_fin
        max_r, max = i, abs(A[p[i], i])
        for x in i : row_fin
          if (abs(A[p[x], i]) > max)
            max_r, max = x, abs(A[p[x], i])
          end
        end
        p[i], p[max_r] = p[max_r], p[i]
        sub_cof = A[p[j], i] / A[p[i], i]
        A[p[j], i] = 0
        for m in i + 1 : col_fin
          A[p[j], m] = A[p[j], m] - sub_cof * A[p[i], m]
        end
        b[p[j]] = b[p[j]] - sub_cof * b[p[i]]
      end
    end
  end
  for k in Int64(n/l):-1:1
    row_begin = ((k - 1)*l + 1)
    col_fin, row_a_fin = min(k*l + l, n), (row_begin + l - 1)
    for i in row_a_fin :-1: row_begin
      sum = 0
      for j in i+1 : col_fin
        sum += A[p[i], j] * vect[j]
      end
      vect[i] = (b[p[i]] - sum) / A[p[i], i]
    end
  end
  return vect
end

```

Rozkład LU

Algorytm rozkładu LU, jest algorytmem bliskim algorytmowi eliminacji Gaussa, opiera on się na fakcie że wyjściową macierz A można przedstawić jako iloczyn dwóch innych. W algorytmie LU wyznaczane są dwie macierze trójkątne: górną (U) i dolną (L). Otrzymujemy układ:

$$LUx = b$$

którego rozwiązanie sprowadza się do rozwiązania następujących układów

$$Ux = b'$$

$$Lb' = b$$

Aby przystosować tą metodę dla warunków wyspecyfikowanych w zadaniu, zmodyfikowane zostały przedstawione wcześniej algorytmy. W taki sposób aby w miejsce usuwanego elementu nie jest podstawiana wartość 0, tylko wartość mnożnika użytego do eliminacji elementu. Wektory x nie są wyliczane oraz aktualizowany wektor b . Dokonywanie tych operacji odbywa się dopiero przy rozwiązywaniu układu równań przy użyciu rozkładu LU. Złożoność tego algorytmu jest taka sama jak dla danego wariantu algorytmu

eliminacji Gaussa. Dla funkcji *lu_pivoted* jest dodatkowo podawany wektor permutacji. Algorytmy są przedstawione poniżej (*lu_-* bez wyboru el. głównego, *lu_pivoted-* z wyborem):

```
function lu_(A, b, n, l)
  x = Array{Float64}(undef, n)
  for k in 1 : Int64(n/l)
    row_begin = (k - 1)*l + 1
    row_fin, row_a_fin = min(row_begin + 2*l - 1, n), (row_begin + l - 1)
    for i in row_begin : row_a_fin
      for j in i + 1 : row_fin
        b[j] = b[j] - A[j,i]*b[i]
      end
    end
  end
  for k in Int64(n/l):-1:1
    row_begin = (k - 1)*l + 1
    row_fin, col_fin = (row_begin + l - 1), min(k*l + l, n)
    for i in row_fin :-1: row_begin
      sum = 0
      for j in i+1 : col_fin
        sum += A[i, j] * x[j]
      end
      x[i] = (b[i] - sum) / A[i, i]
    end
  end
  return x
end

function lu_pivoted(A, b, n, l, p)
  x = Array{Float64}(undef, n)
  for k in 1 : Int64(n/l)
    row_begin = (k - 1)*l + 1
    row_fin, row_a_fin = min(row_begin + 2*l - 1, n), (row_begin + l - 1)
    for i in row_begin : row_a_fin
      for j in i + 1 : row_fin
        b[p[j]] = b[p[j]] - A[p[j], i] * b[p[i]]
      end
    end
  end
  for k in Int64(n/l):-1:1
    row_begin = (k - 1)*l + 1
    row_fin, col_fin = (row_begin + l - 1), min(k*l + l, n)
    for i in row_fin :-1: row_begin
      sum = 0
      for j in i+1 : col_fin
        sum += A[p[i], j] * x[j]
      end
      x[i] = (b[p[i]] - sum) / A[p[i], i]
    end
  end
  return x
end
```

Wyniki

Testy wydajności zostały przeprowadzone dla każdej z zaimplementowanej metod 10-krotnie. Przedstawione dane są uśrednionymi wartościami z tych testów. Do testów użyto danych generowanych przez funkcję *blockmat* z modułu *matrixgen.jl* udostępnionego przez wykładowcę. Uśrednione wyniki testów czasu wykonania (podawane kolejno dla macierzy o rozmiarach 16x16, 10kx10k, 50kx50k):

1. Dla metody eliminacji Gaussa:

- (a) 0.148634s
- (b) 0.187506s
- (c) 4.600984s

2. Dla metody eliminacji Gaussa z wyborem elementu głównego:

- (a) 0.000171s
- (b) 0.207674s
- (c) 4.090996s

3. Dla rozkładu LU:

- (a) 0.000154s
- (b) 0.258636s
- (c) 4.849358s

4. Dla rozkładu LU z wyborem elementu głównego:

- (a) 0.000160s
- (b) 0.196867s
- (c) 4.263090s

Uśrednione wyniki testów zużycia pamięci (podawane kolejno dla macierzy o rozmiarach 16x16, 10kx10k, 50kx50k):

1. Dla metody eliminacji Gaussa:

- (a) 31.969KiB
- (b) 19.312MiB
- (c) 92.206MiB

2. Dla metody eliminacji Gaussa z wyborem elementu głównego:

- (a) 31.763KiB
- (b) 19.386 MiB
- (c) 92.588MiB

3. Dla rozkładu LU:

- (a) 31.449KiB
- (b) 19.312MiB

(c) 92.206MiB

4. Dla rozkładu LU z wyborem elementu głównego:

(a) 31.333KiB

(b) 19.388MiB

(c) 92.590MiB

Wnioski

Analizując wyniki testów, można powiedzieć, że różnice w czasach działania metod i ich zużycia pamięci są marginalne (np. wyższe wyniki metod z częściowym wyborem, mogą być efektem dodatkowych operacji składających się na wybór elementu głównego). Widać również, że zużycie pamięci rośnie prawie liniowo w zależności od wartości n . Po wynikach czasowych operacji można wywnioskować, że czas dostępu do elementów macierzy nie jest stały jak podano w treści zadania. Projekt ten pokazuje, że przez modyfikacje klasycznych algorytmów możemy usprawnić rozwiązanie pewnych skomplikowanych problemów.